

De Moecial

Studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel in samenwerking met BSG, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur 17de jaargang - nummer 1 - 28 september 1999

SoR onttaerd

De laatste maanden hebben we in de SoR weer een aantal spijge uitspraken kunnen noteren. Uiteraard willen we u, de lezer altijd wachtend op smeuge roddels, de laatste nieuwtjes niet onthouden. Lees verder en ontdek wat uw vertegenwoordigers in de SoR -al dan niet- uitspoken.

Maar laten we even voor de eerstejaarsstudenten onder ons de SoR voorstellen. De Sociale Raad Studenten is het overkoepelende orgaan van de Sociale Sector Studenten wiens taak het is om de studenten te begeleiden. Dankzij de Sociale Sector kan u een kot huren van de VUB, goedkope maaltijden eten in het restaurant, naar de dokter gaan op de campus, etc. De SoR is het democratisch verkozen orgaan dat dit geheel bestuurt en in goede banen leidt. Ieder jaar in november zijn er verkiezingen waarbij de studenten hun vertegenwoordigers mogen aanduiden. De laatste jaren is de interesse echter tanend. Zodanig zelfs dat vorig jaar gebeurde waar iedereen voor vreesde: de opkomst van de studenten was zo laag dat het quorum van vijftieng procent niet gehaald werd. Een zekere Jim Van Leemput kwam op het lumineuse idee om eigenhandig een aantal ongeldige stemformulieren bij de rest te voegen. De verkiezingen moesten overgedaan worden maar erg was deze verkiezingsfraude niet voor zijn carrière aan de VUB, integendeel. Nu is hij tot Directeur Generaal benoemd. De criteria voor promotie aan deze universiteit zijn altijd al eigenaardig geweest. Maar terug naar de SoR die zich bezighoudt met het uitstippelen van de grote lijnen van het sociale beleid. De basisgedachte die tot de oprichting van de Sociale Sector leidde is de democratisering van het onderwijs aan de VUB. Iedereen moet ongeacht zijn inkomen en sociale achtergrond dezelfde kans krijgen om aan de VUB te studeren. Door allerlei toelagen probeert men de studiecost te drukken voor diegenen die financieel niet zo slagvaardig zijn. Een voorbeeld daarvan zijn de goedkope koten en de maaltijdkaarten die recht geven op een fikse reductie in het restaurant waar sommige studenten aanspraak op kunnen maken. De VUB profileert zich trouwens als de meest sociale universiteit van Vlaanderen en omstreken. Wie de situatie van binnenuit beschouwd komt tot de vaststelling dat deze slogan met de jaren steeds holler klinkt.

De tanende interesse onder de studen-

ten waar ik het eerder over had uit zich ook in het engagement van hun vertegenwoordigers in de SoR waar ze enkel lijdzaam toezien en zelfs instemmen met de gedeeltelijke ontmanteling van de Sociale Sector. Het KultuurKaffee was het meest opvallende slachtoffer van de besparingsdrift die zich van de SoR heeft meester gemaakt. Het werd vorig jaar geprivatiseerd na eerst grondig gero-noveerd te zijn. Zoals de kaarten nu liggen zal het daar niet bij blijven. Maar daarover verder meer.

Laten we het eerst even hebben over de houding van sommige SoR-leden. Apathie en cynisme viëren hoogtij tijdens de maandelijkse hoogmis op de vierde verdieping van gebouw M. Met als vaandeldrager Eric Aerden, voorzitter van deze raad die zich bij voorkeur laatlunkend uitlaat over studenten. Maar zijn misprijzen richt zich niet alleen op zijn electoraat, ook voor de top van de universiteit heeft hij niet veel goeds over. Zo liet hij zich bij het begin van de laatste SoR begin september ontvallen, en ik citeer: "Aangezien vandaag zowel de afgevaardigde van de rektor als de afgevaardigde van de voorzitter van de Raad van Bestuur afwezig zijn kunnen we doen wat we willen." Het was uiteraard als grap bedoeld, die trouwens in de smaak viel bij de meeste aanwezigen, maar het is wel tekenend voor de heersende mentaliteit. Een fraai staaltje daarvan evenals van de apathie konden we meemaken op de SoR van 2 juli. Daar is zonder enige noemenswaardige discussie een rits prijzverhogingen goedgekeurd voordat er iemand erg in had. Zowel de maaltijdprijzen in het restaurant als de huurprijzen van de koten stegen tot ongekende hoogten. Deze verhogingen kwamen als een donderslag bij heldere hemel, behalve voor de ingewijden natuurlijk, waardoor elk protest meteen in de kiem gesmoord werd. De keuze

van een datum vlak na en voor sommigen nog midden in de examens is uiteraard zuiver toevallig.

Waar vroeger de studenten op straat kwamen om hun eisen kracht bij te zetten aanvaardde ze nu gelaten hun lot. Toch zeker de studenten die in de SoR zetelen. Ze aanvaardde zelfs zonder verpinken dat ze door hun eigen voorzitter, notabene ook een student, buiten spel gezet worden. Op dezelfde SoR van 2 juli kwam mijnheer de voorzitter Eric Aerden plots

De tweede juli was waarlijk een dag om snel te vergeten voor de studenten. Op deze SoR werd ook het lokaal van de Bewonerscommissie Campus Oefenplein in beslag genomen door dienst Cultuur die er nu een stapelplaats voor haar kunstcollectie van gemaakt heeft. Eerlijkheidshalve moet men wel vermelden dat de BWC daar zelf ook schuld aan heeft. Na een jaar van inactiviteit, ons redactielokaal bevindt zich er vlak naast en zelden hebben we enige activiteit kunnen bespeuren, had dienst cultuur haar oog erop laten vallen en aangezien ze zelfs niet afkwamen naar de SoR om zich te verdedigen deed men daar alsof de BWC niet meer bestond. Dat studentenorganisaties traditioneel door enkele personen gedragen worden en wegsmeden als sneeuw voor de zon als die mensen verdwijnen is een bekend fenomeen. Dat ze het jaar daarna met de komst van enkele nieuwelingen als een fenix uit hun as kunnen verrijzen is even bekend. Maar daar had de SoR geen boodschap aan. Op deze manier ontnemen de BWC zelfs de kans om dit academiejaar een nieuwe start te nemen.

Voor een volgend voorbeeld van de manier waarop de studentenbelangen behartigd worden in de Sociale Raad kan ik de lezer verwijzen naar de vorige SoR waar Eric Aerden even terloops vermeldde dat hij op de volgende bijeenkomst een voorstel zal indienen om Studiekring Vrij Onderzoek af te schaffen. Zulk een voorbeeld van misprijzen voor de studenten en de VUB in het algemeen was dit jaar nog niet vertoond. Waar gaan we heen als een universiteit die haar ideologie baseert op de principes van het vrij onderzoek overgaat tot het afschaffen van V.O.? Nu is het natuurlijk zo dat de studiekeuring in het verleden vaak veel kritiek had op de SoR en het gebeuren in de

Sociale Sector. Het is dus wel handig om een mogelijke opposant het zwijgen op te leggen. Jammer genoeg is men te laat, een aantal studenten heeft besloten om het lot van de studiekeuring in handen te nemen na de zwakke werking van de vorige jaren. Het is juist die zwakke werking die als excuus gebruikt wordt om het verdwijnen van V.O. te vergoelijken. Volkomen binnen de heersende ideologie van rendabiliteit en productiviteit wordt het onaanvaardbaar geacht dat een studentenlokaal niet optimaal gebruikt wordt. De toegewezen middelen, het lokaal en honderdvijftigduizend frank werkingsgelden per jaar, kunnen beter besteed worden in deze krappe budgettaire tijden volgens de heer Aerden. Alsof een studentenkring zoals Studiekring Vrij Onderzoek aan deze logica moet onderworpen worden.

Maar daarmee is er nog geen einde gekomen aan de SoR-saga. Een ander luid is de aanwending van de miljoenen, een zekere schroom weehoudt mij om het exacte bedrag te geven, die men ontvangt afkomstig van het hogere inschrijvingsgeld. Dit jaar is dit opgetrokken tot achttien-duizendvijfhonderd frank. De beslissing daartoe was al in het verleden genomen ondanks studentenprotest en tegen het basisprincipe van de Sociale Sector, betaalbaar onderwijs voor iedereen, in. Daarbij hebben de studenten desondanks bekomen dat deze extra inkomsten geïnvesteerd zullen worden in de verdere uitbouw van de Sociale Sector. Terwijl alle diensten moeten inleveren om de begroting in evenwicht te houden slagen de studentenvertegenwoordigers er niet in om deze gelden aan te wenden. De enige projecten die daarmee gefinancierd worden zoals de oprichting van een noodfonds voor buitenlandse studenten met problemen en een uitbreiding van het toelagenstelsel zijn niet ontsproten aan het brein van de zetelende dames en heren maar werden uitgewerkt door de sociaal assistenten die veel meer voeling hebben met de problemen van de gewone student. Het is trouwens opvallend dat de administratie doorgaans progressiever en socialer uit de hoek komt dan de verkozenen zelf. Soms lijkt het wel alsof de wereld op zijn kop staat.

Met het gegeven in het achterhoofd dat het niet lang meer zal duren vooraleer de academische overheid deze inkomsten confisqueert dacht de voor-

vervolg op p.4

af met een reeds bestelde studie ter waarde van 1.000.000 frank zonder medeweten van de SoR-leden. Deze studie waarin de grote lijnen van de renovatie uitgewerkt werden was toegewezen aan een ingenieursbureau en pas daarna werd de SoR ingelicht en gevraagd een budget te voorzien. Deze kon niet anders dan dit voldongen feit accepteren en geld ter beschikking stellen. Dat deze studie betaald werd met gelden afkomstig van de verhoging van het inschrijvingsgeld is nog een ander verhaal.

Editoriaal

Beste studenten, zijt ge vers of belegen,
De Moeial heet u welkom, weest niet verlegen.
De VUB is echt het land van de honing
waar Witte is barones en politiek de koning.
Ge zult hier veel zuipen maar weinig leren
en wie weet laat ge u tot metselaar bekeren,
of wordt ge waanzinnig, of inert als een plant.
De VUB is voorwaar uniek in dit Apenland
dat zult ge vlug merken, tot uw schâ en schand
In aula, auditorium of lokaal is weinig plezier,
noch in codex, cantus of cursus vindt ge vertier.
Daarom, luistert goed en leent mij uw oor
komt bij ons, dan zit ge op het goede spoor !!
niet zoals bij de NMBS van Schouppe, Etienne,
of als vluchteling in handen van Blauwe Duquesne.
Hier wordt uw lediggang heel zeker getolereerd
ook uw endorfineklief wordt zeer gestimuleerd.
Het leven is zo schoon, de zon schijnt voor allen
hoedt u dus om niet in conformisme te vervallen
- ja, eviteer altijd te doen wat men u vraagt
ook de prof, als hij u tot nummer verlaagt.
Wij springen hier van de hak op de tak
maar schrijven is heel moeilijk en gene kak...
Daarom sluiten wij af en wenden het hoofd
en u, student, veel geluk in de toekomst u beloofd.

Generaal Alcazar, in opdracht van Marihuanamurf.

Tempers flare when Professors Carlson and Lazzell, working independently, ironically set their time machines to identical coordinates.

Responsible Young Drivers : De Moderne Ridders

Vanaf dit academiejaar zullen de Responsible Young Drivers ook actief op de VUB zijn. De RYD zijn een vereniging van jonge, verkeersbewuste chauffeurs, die zich middels sensibiliseringscampagnes willen inzetten voor een veiliger verkeer, en dit naar de jonge weggebruiker toe.

Dat zij nu hun aandacht ook op de VUB-gemeenschap richten, hoeft geen verwondering te wekken. Steeds meer studenten komen per auto naar de univ, hetzij van thuis, hetzij vanop kot... Dat dit soms voor problemen zorgt is evident. Veel studenten beschikken nog niet zo lang over een rijbewijs, en zijn dus onervaren in het drukke, jachtige hoofdstedelijke verkeer. Ook beschikken vele jonge autobestuurders over een GSM, die zij dikwijls achter het stuur gebruiken, wat niet bevorderlijk is voor geconcentreerd autorijden.

De Moeial sprak met Frédéric Borremans, tweede kanner Solvay, en stuwende kracht achter de RYD op de VUB.

DM: Vanwaar een RYD-afdeling op de VUB?

Frédéric Borremans: De RYD zijn een vereniging van jonge, verkeersbewuste chauffeurs, die zich middels sensibiliseringscampagnes willen inzetten voor een veiliger verkeer, en dit naar de jonge weggebruiker toe.

Dat zij nu hun aandacht ook op de VUB-gemeenschap richten, hoeft geen verwondering te wekken. Steeds meer studenten komen per auto naar de univ, hetzij van thuis, hetzij vanop kot... Dat dit soms voor problemen zorgt is evident. Veel studenten beschikken nog niet zo lang over een rijbewijs, en zijn dus onervaren in het drukke, jachtige hoofdstedelijke verkeer. Ook beschikken vele jonge autobestuurders over een GSM, die zij dikwijls achter het stuur gebruiken, wat niet bevorderlijk is voor geconcentreerd autorijden.

DM: Hoe willen de RYD dan concreet te werk gaan?

Borremans: Op 6 oktober zullen wij om te beginnen aanwezig zijn op de

Akademische Openingszitting met een infostand, waar wij onze foldertjes zullen uitdelen. Ook zullen de eerste 500 geïnteresseerden een RYD-sleutelhanger krijgen. Twee weken later gaat er in trefcentrum Y' (boven het Kulturkaffee, nvdr.) een tentoonstelling plaatsvinden rond wegveiligheid: met foto's van ongevallen zullen wij een shockeffect teweeg brengen.

DM: Komen de RYD daarmee niet in het vaarwater van het rondreizende circus van dokter Beaucourt?

Borremans: Allerm minst. Wij wensen geen belerend vinger-tje op te steken. De foto's zijn ook niet van dezelfde aard als de soms bloederige taferelen die Beaucourt tentoonstelt. En dat is niet het enige. Wij brengen ook een drive-simulator mee. Iedereen die dat wenst, kan daarin plaatsnemen, en

een bepaald, realistisch parcours afleggen. Achteraf kan de testpersoon zijn prestatie laten evalueren door een computer, bijgestaan door iemand van de rijkswacht.

DM: De rijkswacht?

Borremans: Het spreekt natuurlijk vanzelf dat wij nauw samenwerken met de rijkswacht. Kijk, de RYD willen helemaal geen controlerende Big-Brother zijn. Samenwerking met de rijkswacht impliceert daarom niet dat wij hun methodes overnemen, verre van, wij zijn jonge, verkeersbewuste chauffeurs, geen staatsbeambten of controle-apparaat. Wat wij met deze samenwerking op het oog hebben, is een verhoogde vorm van legitimiteit van onze kant, en wat meer 'street credibility' voor de rijkswacht. Hoe hard worstelt de rijkswacht niet met een imago-probleem? Terwijl het niet de inhoud, maar wel de beschouping is die van tel is. Ik weet ook wel dat dat allemaal niet zo evident is, dat er nog een

lange weg te gaan is, maar het moet volgens mij mogelijk zijn.

DM: Dan moeten de RYD ook gewonnen zijn voor het rijbewijs met punten.

Borremans: Absoluut. In die zin willen wij zelfs nog verder gaan. Onze werkgroep "Initiatif Routier de la Jeunesse/Jeugdinitiatief Wegveiligheid is een voorstel aan het uitwerken dat zelfs verder gaat. Wij zien dat in de richting gaan van een lager aantal punten voor -30 jarigen. Dat zou betekenen dat zij sneller op 0 komen te staan en dus vlugger hun rijbewijs kunnen verliezen. Daardoor zullen ze ook voorzichtiger gaan rijden, wat de veiligheid dan weer ten goede komt. Uiteraard moet dit samen gaan met een intensievere jeugdverkeersopleiding.

DM: Bedankt voor dit gesprek.

RYD-tentoonstelling met drive-simulator 20 oktober tot 2 november in trefcentrum Y' (boven het Kulturkaffee, inkom gratis)

Van emiraat tot episcopaat : de mandarijnen van de VUB

Sinds vorig academiejaar gaat het bijzonder goed met onze Alma Mater, de Vrije Universiteit van Brussel. Het ledenaantal van onze knusse gemeenschap blijft stijgen, ondanks de demografische vaststelling dat de Vlaamse Vrouw gemiddeld slechts 1,6 kind werpt. Ook de kwaliteit van het onderwijs en het onderzoek neemt constant toe. Dit is ongetwijfeld te danken aan de nieuwe politieke cultuur, die, zoals het een degelijk gepolitiseerd bedrijf betaamt, ook hier ingang gevonden heeft. Zo werd - hoe heet ze ook weer? - het lief van professor Van Rengen tot assistent gebombardeerd, en niet iemand anders die natuurlijk minder geschikt was, Stel u voor.

Als klap op de vuurpijl geviel enkele maanden geleden het ambt van Directeur-Generaal toe aan de Heer Jim Van Leemput, een notoir platvissendompieur die twee jaar geleden de SOR-verkiezingen vervalste door eigenhandig een 10-tal stembrieven toe te voegen. En om het helemaal te gek te maken werd de gehate Katholieke ervijding uit de Wetstraat verdreven... Zou de Barones dan eindelijk voor al die jaren van dienstbetoon en welwillende medewerking met de socialistische partij beloofd worden met een, ja, waarom niet, ministerambt?

In dit artikel zullen wij een portret schetsen van één van de illustere geesten die een vooraanstaande rol in deze wederopstanding spelen: Eric Aerden, SOR-voorzitter en voormalig praeses van de Folklorekring. Wie is deze olijke student, die al gedurende vele jaren, en dit meestal in een onberispelijk pak, over onze schone campus flaneert?

De kleine Eric zag het levenslicht op Sint-Eulalie in het jaar 1659. Zijn vader, Cornelius die Aerde Maeckte, was een rondreizend student, een 'vagrant', afkomstig uit het nu verdwenen polderdorp Zycflute, benoorden Brugge. Over Eric's moeder is niets bekend. Vermoedelijk was zij wat men in die tijd een 'meleflesse' noemde. Het enige wat we verder nog over Cornelius weten, is dat hij in 1667 in Oudergem (toen Ouderghem) vermoord werd. "Ter hoogte van de capelle van Sinte-Rafaël, soowat vyer myl ten suydooschten van Sant Gudule", weet kroniekschrijver Zacharias Fiedelaer in zijn "Historiael Bruxellensis" uit 1713. Eric Cornelius die Aerde Maeckte was toen virtueel wees, en moest hij

geen drie dagen later geabduceerd geweest zijn door Buitenaardsen van Zortaq, dan zou hem ongetwijfeld het trieste lot van alle weeskinderen uit die periode ten deel gevallen zijn: levenslange bedelstaf.

De wezens van planeet Zortaq zogen de rondlopende Eric dus aan boord van hun schip, om hem 316 jaar later bij het gezin Aerden te droppen, die in regelrechte lijn afstammen van Nicolaes die Aerde Maeckte, een broer van Cornelius. Zo merkten de ouders van Felix Aerden niet, dat hun kindje weggehaald werd en vervangen: de Eric uit 1659 en de Felix uit 1973 leken als twee druppels water op elkaar.

Dat onze SOR-voorzitter een toch wel bewogen jeugd achter de rug heeft, blijkt dus uit het voorgaande. Die jeugd van heen en weer gesleep tussen het heden en verleden, tussen de aarde en god-weet-waar de Zortanen hem gebracht hebben, heeft de grondvesten gelegd van zijn visionair beleid in de SOR. Zo koppelde Eric reeds van in het begin zijn politieke carrière aan die van de grote Raf Devos, de vorige voorzitter van de studentenraad. Onder Rafs bewind werden de studentenfaciliteiten gevoelig uitgebreid, ondermeer met het prachtige, architecturaal hoogstaande Convivium. Met de bouw van dit klasserestaurant werden twee vliegen in één klap geslagen. De meerkost die deze investering veroorzaakte werd op de studenten verhaald door prijsstijgingen, onder meer in cafetaria en restaurant. Hierdoor werd het voor lastige, marginale studenten moeilijker om aan de VUB te studeren, wat de veiligheid van de campus ten goede kwam (audit studie bureau Snork & Partners, 1998). Tweede

voordeel was de sociaal-economische uitstraling van het geheel. Door de trendy prijzen (degustatiemaaltijd aan 600 frank, slingermaaltijd ietsje meer) is de VUB erin geslaagd een aantal zakenlui naar haar groene velden te lokken. Ook is het stijlvoller om proclamatierecepties in een modern, eigentijds kader te organiseren. Kortom, het Convivium was een schot in de roos. Naast deze stijlbreuk bewerkstelligde Raf ook het einde van een lange traditie van studentenprotest, door op betogingen persoonlijk aan nonkel BOB de namen van de raddraaiers te gaan overbrieven, en door het BSG te herleiden tot een folkloristische zuipclub.

Doch zelfs mensen als Raf Devos studeren ooit af, en toen deze sterke

leidersfiguur de platvissenmand die de VUB soms wel is verliet voor de echte politiek, ontstond er een machtsvacuüm. Eigenlijk een luchtvacuüm; de lege plaats van Raf werd, volkomen volgens de fysische wetten en het principe van de communi- cerende vaten, opgevuld door lucht. Gewoon lucht. Eric Aerden, die doorgaans genoeg plaats heeft met een kubieke meter, sprong dankbaar in dit gaatje, schoof de voorzittersstoel onder zijn billen, en zwaaide eens met de hamer.

Het was rap gedaan met aanslepende vergaderingen, eindeloze debatten en onverzoenbare meningen. De lepe Eric schafte de debatcultuur af, door ervoor te zorgen dat de twaalf verkozenen nieuwelingen waren, die van toeten noch blazen wisten. Met een grap en een grol sluisde hij zo, wat eens gevoelige kwesties waren en waarover in het verleden zelfs al eens gediscussieerd werd, door de SOR. Systematische prijsverhogingen, uitbestedingen van studies a rato van 1 miljoen frank...het werd allemaal in een zucht en een scheet goedgekeurd.

Wij willen hier echter Eric allerminst van achterbaksheid en heimelijke domheid beschuldigen, verre van. Veel van die krachttoeren verwezenlijkte hij niet alleen door technische proceduretruuks toe te passen, soms viel een glimp van zijn retorisch meesterschap te bespeuren. Toen uitte dat de studie over de 'rationalisering' of 'optimalisering' van het restaurant 1 miljoen frank zou kosten, en toegewezen was aan studie bureau Snork & Partners, zonder de SOR hierover advies te vragen, sprak Eric de historische woorden - wij parafrazeren - : "Jamaar, het gaat er niet om of jullie hierover geraadpleegd zijn of niet, het gaat erom dat de studie toegekend is!"

En zo vertoekt de nietige gestalte van Eric Aerden het nieuw socialisme, de gecorrigeerde vrije markt. Mèhèhèhè. Een man voor de toekomst en de VUB zou er alle belang bij hebben om deze jonge, begaafde kerel in haar rangen te houden.

Volgende keer: de Heer Steen, Facility Manager.

Liefste studenten,

Mijn jongste telg, Eric, vroeg me of ik geen welkomstwoordje aan jullie kon richten. Omdat hij de laatste tijd blijkbaar op iets minder steun kan rekenen op de Vrije Universiteit Brussel ging ik graag op zijn uitnodiging in. Ik ben toch zijn moeder, nietwaar? En mijn kroost is heilig, daar ga ik voor door het vuur.

Vandaar dat ik vandaag het woord tot u, de trouwe volgelingen van mijn Ericske, richt. Want waren jullie niet met meer dan duizend die op mijn tot nog toe succesvolste nakomeling gestemd hebben?

En dat is maar volstrekt normaal, want mijn Ericske heeft hard zijn best gedaan om aan de top te geraken. Alleen door een consequente houding en een doorgedreven zelfopoffering kon hij Voorzitter van de Sociale Raad worden. Zo heb ik hem dat aangeleerd en dat zijn goede deugden. Die hebben zelfs mensen van nederige afkomst als onszelf kunnen brengen tot waar wij willen komen. Mais bon, passons.

Zo is hij ook Voorzitter van de Liberale Vrijzinnige Studenten Vereniging kunnen worden. En daar kregen zijn tot dan toe onontwikkelde politieke denkbeelden de broodnodige grondstof die zijn denken tot ongekende verlichte en inspirerende hoogten zou brengen.

En daarom, beste studenten, moeten jullie op dit eigenste moment, letterlijk de seconde dat je dit leest, rechtspringen, naar hem toestappen en hem moed inspreken om door te kunnen gaan. Tot op het bot.

En ik begrijp dat het hard zal zijn, maar het is nodig. Want zo is mijn Ericske: Streng, maar Rechtvaardig. De hervormingen die door hem gerealiseerd zullen worden raken in een eindfase. Het is dus te laat om terug te krabbelen. De prijsverhogingen in het restaurant, de prijsverhogingen van de koten, de privatisering van het Kulturkaffee, de Sportdienst, de Jobdienst, het Restaurant, ... Het maakt allemaal deel uit van een Groot Plan. En mijn jongen zal hiervoor strijden.

Want zijn deze hervormingen niet voor jullie eigen goed? Als je er even over nadenkt begrijp je dat wel. Daarom is het goed om het protest te staken en hem te steunen. Ik dank u reeds hartelijk voor uw begrip voor mijn zoon, want ik weet wat jullie ook reeds weten: Wat goed is voor mijn Ericske is goed voor jullie!

Eric's mama

Binnenkort een nieuw restaurant op de VUB

een gesprek met Ph. Merckx, Diensthoofd Restaurants

Naar aanleiding van de komende opkalefatering van de restaurants op de beide campussen trok uw reporter naar Philippe Merckx, Diensthoofd restaurants. De Flup, een gezellige kerel, zetelend boven het Convivium troonde mij mee naar de STOA waar we het gesprek begonnen na het uitschenken van een glas frisdrank.

DM: Kan u even uitleggen waarom er een nieuw restaurant moet gebouwd worden?

PM: In februari 1997 is er een koninklijk besluit uitgevaardigd, gebaseerd op richtlijnen van de Europese Commissie, waardoor ons strengere hygiënische eisen werden opgelegd. Om aan deze strenge eisen te kunnen voldoen zijn we verplicht om de huidige keukeninfrastructuur te vernieuwen wat ons meteen een hoop geld zou kosten. In 1998 hebben we door een architectenbureau een studie laten uitvoeren om een idee te krijgen van de kosten van zo een operatie. Daaruit bleek dat we om aan de strenge richtlijnen van de eetwarenspectie te kunnen voldoen we een bedrag van tweehonderd miljoen frank nodig zouden hebben. De nadelen daarvan waren ook dat er niets structureels veranderde. De uitbatingskosten zouden immers gelijk blijven. De-SOR heeft daarna een bedrijfsplan laten opstellen door een studiebureau om alles te verbouwen en daardoor duurzame besparingen mogelijk te maken. De drijfveren om een nieuw restaurant te bouwen zijn de druk van de eetwarenspectie die niet lang meer zal toleren dat we hier zonder de nodige vergunning werken en de wil om besparingen door te voeren.

DM: Hoe zal men dat financieren?

PM: Aanvankelijk heeft men gepoogd om een subsidieverhoging te verkrijgen van de overheid maar de vorige regering stond die niet toe. Misschien zijn er met het nieuwe kabinet meer financiële middelen beschikbaar maar dat moeten we afwachten. Voor het ogenblik is het nog verre van duidelijk vanwaar het geld moet komen. We zullen verplicht zijn om een lening over 25 jaar aan te gaan die we kunnen financieren door besparingen door te voeren. Het is alvast niet mogelijk om te snoeien in het huidige ontwerp van het restaurant, we kunnen de kostprijs maximaal met vijf procent omlaag halen maar dan moeten we bijvoorbeeld de

lift voor rolstoelers schrappen. Zo iets is niet wenselijk. Voor het deel dat we niet zelf kunnen financieren zullen we de academische overheid moeten aanspreken. De RvB zal zich in oktober daarover uitspreken.

DM: Hoe zullen die structurele besparingen eruit zien?

PM: Door het bouwen van een geïntegreerde keuken waar we constant kunnen werken wordt het mogelijk om de personeelskosten drastisch te verlagen. Nu werken we met een systeem waarbij de maaltijden klaargemaakt en opgediend worden. Dat houdt in dat we enkel rond de middag kunnen koken en dat een deel van de mensen voor en na de piekmomenten werkloos is. Door de bouw van koelcellen kunnen we constant maaltijden bereiden en ze vacuüm opslaan in die koelkamers. Deze worden dan opgewarmd als er vraag naar is. Op deze manier kunnen we op enkele dagen eenzelfde gerecht maken en voor lange tijd opslaan. De massa's voedsel die nu in de vuilnisbak verdwijnen kunnen we met dat systeem gewoon bijhouden. We zullen een veel efficiënter personeelsbeheer kunnen voeren en daardoor veel geld besparen. Jammer voor de buitenlandse studenten maar jobstudenten zullen we in de toekomst bijna niet meer nodig hebben.

Behalve besparen willen we ook de omzet vergroten. Het nieuwe restaurant zal dan ook een aanzienlijk grotere capaciteit hebben. De bedoeling is om werknemers van bedrijven uit de buurt te lokken. We hopen op een vijftigtal nieuwe klanten per dag. Dat kan geen probleem vormen aangezien het ULB-forum (het restaurant van de ULB op de campus Oefenplein, nvdr) zijn deuren sluit. Daar worden elke dag 150 maaltijden geserveerd.

Voordien heeft men een poging gewaagd om als cateringbedrijf maaltijden te leveren aan scholen en bedrijven maar al gauw bleek dat we niet kunnen opteren tegen de bedrijven uit de privé-sector die allemaal uiterst concurrentiële prijzen hanteren.

Een extra besparing maar wel op lange termijn is het onderhoudscontract dat we willen afsluiten voor de keukeninrichting om te voorkomen dat we telkens er iets stuk gaat een grote put in onze begroting zien ontstaan.

DM: Staat het restaurant hetzelfde scenario te wachten als het KulturKaffee dat eerst een grondige opknappbeurt kreeg en daarna geprivatiseerd werd?

PM: Neen! Zeker niet, het is financieel voordeliger om het restaurant in eigen beheer te houden. Van zodra de afzet van een grootkeuken meer dan vierhonderd maaltijden per dag bedraagt is het rendabeler om niet uit te besteden. De ULB heeft haar studentenrestaurant wel geprivatiseerd en heeft daar nu heel erg veel spijt van. Ze zijn bijvoorbeeld verplicht om het personeel dat vastbenoemd was in dienst te houden waardoor een groot deel van de besparing in rook opging. Maar er bestaat een grote ontevredenheid, ook bij de klanten, de maaltijden zijn veel te duur, de porties te klein. Er is ook geen binding meer met de universiteit waardoor er een aantal praktische problemen ontstaan en de motivatie van het personeel kleiner is. Het verhuren tegen een spotprijsje van lokalen aan diensten en beviende verenigingen en het ter beschikking stellen van personeel is bijvoorbeeld onmogelijk. Voor elk extraatje, alles wat niet in het contract staat, moet fors bijbetaald worden. De privé werkt ook op het scherp van de snee, met een minimum-personeelsbezetting waardoor een klantvriendelijke werking onmogelijk is.

DM: Laten we het dan even over de prijzen en de recente prijsverhoging hebben.

PM: Gedurende zes jaar zijn er geen prijsaanpassingen geweest in het restaurant. In het cafetaria is dat wel al gebeurd met de prijzen van de snacks en dergelijke die daar verkocht worden. Het is een politiek van de SOR om de prijzen laag te houden maar nu werd de toestand onhoudbaar en waren we verplicht om meer inkomsten te genereren. Gezien dat de snacks al duur zijn waren we verplicht om de prijs van de maaltijden in het restaurant op te trekken naar zeventig frank voor iemand met een maaltijdkaart en honderdtwintig frank voor de andere studenten. Dat is een verhoging met vijf en vijftien frank.

DM: Ook de jobstudenten kunnen dan op hun kin kloppen.

PM: Nu zijn er negen voltijdse jobs voor jobstudenten, dat biedt aan heel wat mensen de mogelijkheid om iets bij te verdienen gedurende enkele maanden. Nu zal er slechts een voltijdse betrekking overblijven. De vele buitenlandse studenten die hier werken zullen moeten uitkijken naar een andere inkomstenbron.

DM: Een andere grote verandering zal de invoering van een "free-flow zone" en een nieuw betaalsysteem zijn.

PM: De free-flow zone zal voor de meeste mensen wel bekend zijn. Het houdt in dat de eetwaren in een speciaal daarvoor bestemde ruimte zullen uitgesteld worden en door de studenten zelf mogen opgescheept worden. Op deze manier kunnen we een grote keuze op een beperkte oppervlakte aanbieden en toch lange wachtrijen voorkomen. We gaan ook een grotere variatie aan producten hebben en de vrijheid van de klant wat samenstellen betreft zal groter zijn. We zullen ons ook meer toelagen op specifieke doelgroepen zoals vegetariërs, mensen die een diëetmaaltijd willen.... De invoering van een free-flow zone zal ook de typische kantinestijl doen verdwijnen wat door de meeste mensen als een grote verbetering zal gezien worden. Het nieuwe betaalsysteem wordt iets anders, men kan het vergelijken met een oplaadbare telefoonkaart. Iedereen krijgt een kaart die hij aan een oplaadzuil kan valideren door geld over te hevelen dmv een bankkaart of cash geld. Later wordt het geld er afgetrokken aan de kassa. De computer zal een onderscheid kunnen maken tussen mensen die het normale tarief moeten betalen en studenten die het sociale tarief genieten. Om te voorkomen dat diegenen die aan zeventig frank kunnen eten hun kaart doorgeven aan vrienden kan men maar een maal per dag aan deze goedkope prijs eten. Dit systeem houdt heel wat voordelen in, statistische gegevens over grootte en aard van de omzet zijn onmiddellijk beschikbaar. Tot nu toe is er elke week een jobstudent die de tickets komt tellen. De aankoop van de bonnetjes kost ons honderdvijftigduizend frank per jaar. De bedoeling is om deze kaart na verloop van tijd ingang te doen vinden als studentenkaart. Maar de onderhandelingen daarover moeten nog beginnen. Ze kan haar dienst bewijzen als sportkaart, bibliotheekkaart, betaalkaart,...

DM: In het vernieuwde restaurant

vervolg van p.1

zitter een originele oplossing gevonden te hebben om deze gelden op te souperen, namelijk de studie voor het restaurant ermee betalen. Wetend dat dit plan veel kritiek te wachten stond besloot hij om de opdracht al toe te wijzen en op deze manier de SOR voor een voldongen feit te plaatsen. Dat hij hoogdringendheid als excuus inroept doet niet ter zake, het is altijd mogelijk om een bijzondere vergadering bijeen te roepen maar blijkbaar kwam hem dat niet zo goed uit. Zulk een houding staat gelijk met het ontkennen van het bestaan en de zin van een studentenvetegenwoordiging.

Men kan ook zijn wenkbrauwen eens fronsen als men de renovatie van het restaurant bekijkt. Plots blijkt dat de aanpassingen die noodzakelijk zijn

is ook een automatenhal voorzien. Wat moeten we ons daar bij voorstellen? Een lunapark waar je broodjes kan proberen te grijpen?

PM: Er komt een vertrek dat van de rest kan worden afgesloten en dat ook 's avonds zal open zijn. Daar zullen broodjes en snacks verkocht worden maar ook maaltijden die ter plaatse of op kot kunnen opgewarmd worden. Deze hal zal dan ook specifiek op avondstudenaten en studenten die op of rond de campus wonen gericht zijn.

DM: Hoe zullen de veranderingen in Jette er uitzien?

PM: De bereiding van de maaltijden zal op campus Oefenplein gebeuren die twee maal per week door een gespecialiseerde firma getransporteerd zullen worden. Het cafetaria wordt opgenomen in de free-flow, er komt ook een automatenhal waardoor het mogelijk wordt om langer open te blijven. Het is wel een zorgkind omdat door de dalende inschrijvingscijfers ook het aantal studenten dat komt eten daalt.

DM: Wat gebeurt er met de mensen die toevallig honger krijgen gedurende de verbouwingen? Er is toch een alternatief voorzien veronderstel ik?

PM: Er komt een tent vlakbij het kulturkaffee op parking X. We laten de werken aanvangen in april, dan is onze verkoop gedaald tot ongeveer achthonderd maaltijden per dag en volstaat het om een tent met een capaciteit van zes- à zeventig plaatsen neer te poten. Naast de tent komen er kookcontainers waar het keukenpersoneel de maaltijden klaarmaakt. De eetwarenspectie zal niet moeilijk doen over deze tijdelijke oplossing. Ze zullen al blij zijn dat er eindelijk verandering komt in de huidige situatie.

DM: Bedankt voor het gesprek.

PM: Graag gedaan.

De redactie

Nieuwe buitenlandse studenten worden verwelkomd

Het nieuwe academiejaar is gestart. En ook dit jaar vinden meer dan 150 nieuwe studenten uit het buitenland, van binnen en buiten de E.U., hun weg naar de VUB. Met ruim 1 000 buitenlandse studenten, dat is zo'n 10% van het totaal aantal studenten, staat de VUB aan de kop van alle Vlaamse universiteiten. Forstis, wat staat voor FOREIGN STUDENTS INFORMATION and INTEGRATION SERVICE, verwelkomt en begeleidt jaarlijks het contingent buitenlandse studenten. Informatie zorgt voor integratie.

Een kot zoeken, een bankrekening openen, het afsluiten van een ziekteverzekering, inschrijven aan de universiteit en in het vreemdelingenregister, een hele rompslomp waar de nieuwkomers uit het buitenland zich op korte termijn moeten doorworstelen. Enige hulp hierbij is welkom. Om hier een antwoord op te bieden werd enkele jaren geleden Forstis opgericht. Forstis wil de buitenlandse studenten een goed gevoel geven en dat kan door hen veel en concrete informatie te geven over het leven op en rond de campus. Samen met de informatie in Engelstalige informatiebrochures krijgen de nieuwe studenten bij elke stap de hulp van oudere buitenlandse studenten. Vanuit hun gelijkaardige ervaringen zijn zij een grote steun voor de nieuwkomers. Belgische vrijwilligers begeleiden de anderstalige studenten bij hun inschrijving in het gemeenteregister of bij contacten met andere administraties. Deze vrijwilligers verenigden zich op initiatief van de Commission on Integration of Foreign Students, een commissie van de Sociale Raad, in de Reception Committee. Door informatie wil Forstis de integratie van de buitenlanders in de VUB-gemeenschap verbeteren. Informatie en integratie gaan immers hand in hand.

Maar integratie is een wederzijds proces. Forstis streeft er naar dat de kloof tussen de buitenlandse en de Belgische studenten kleiner wordt. Op die manier is de aanwezigheid van dat internationaal gezelschap een verrijking voor de universiteit en schept het kansen tot zinvolle interculturele contacten. De uitdaging is om mensen dichter bij elkaar te brengen.

Welcome Week 1999

Om de buitenlandse studenten hartelijk te verwelkomen aan de VUB en om de VUB-gemeenschap op de aanwezigheid van deze studenten te wijzen, organiseert Forstis de 'Welcome Week' tijdens de 'Welcome Week' van maandag 11 tot vrijdag 14 oktober 1999, een week die in het teken staat van de ontvangst en begeleiding van de buitenlandse studenten die de VUB jaarlijks aantrekt.

Programma

<p>Maandag 11 oktober 1999 Ochtendprogramma, STOA Van 9u30 tot 12u00: Officiële verwelkoming nieuwe buitenlandse VUB-studenten en opening van de fototentoonstelling 'STRANGE?'. - Welkomstoespraak door Prof. Dr. E. Witte, Rector van de VUB - Prof. A. Van Loon, Voorzitter VUBAROS, over het VUB beleid inzake ontwikkelingssamenwerking - Prof. J. Stuy, faculteit Wijsbegeerte, over Vrij Onderzoek Intermezzo: Opening fototentoonstelling 'Strange?', i.s.m. UCOS.</p>	<p>- Dhr. E. Aerden., voorzitter van de Sociale Raad, heet de studenten welkom - Dhr M. Al-Nashif, voorzitter van de Commissie Integratie Buitenlandse Studenten geeft een woordje uitleg over de werking van deze commissie Omstreeks 12u00: Receptie</p> <p>Dinsdag, 12 oktober 1999 Namiddagprogramma Van 14u00 tot 17u30 Geleide rondleiding door Brussel - Een rondleiding langs de interessantste maar daarom niet de meest</p>	<p>voor de hand liggende plaatsen in Brussel, ... i.s.m. Vlaamse Gemeenschapscommissie en Brukselbinnenstebuiten. De groep vertrekt om 14 uur aan de gebouw T.</p> <p>Donderdag, 14 oktober 1999 Avondprogramma, Kulturkaffee Vanaf 18.00 uur: International Food Fair Delicatessen uit de vier windstreken, aan democratische prijzen. Een culinaire wereldreis. Omstreeks 21.00 uur: Live-optreden: 'merengue' en</p>
---	--	--

'salsa' en andere opzweepende ritmes door 'Proyección Latina', een formatie van jonge Latijns-Amerikaanse muzikanten. I.s.m. Dienst Cultuur.
Na het concert:
'Dance to the Beats of the World' met Deejay Bernadette.
Opzweepende dansmuziek vanuit alle hoeken van de wereld!

Feesten brengen mensen altijd dicht bij mekaar. Met de Welcome Week wordt de aanwezigheid van deze buitenlandse studenten beklemtoond. Maar het mag niet bij deze week blijven. Het is belangrijk voor de VUB-gemeenschap om zich open te stellen voor de buitenlandse studenten, als mensen uit andere culturen. Integratie is er immers alleen als er sprake is van wederzijdse interesse. En met hun 10% van de totale studentengroep maken de buitenlandse studenten een wezenlijk deel uit van die gemeenschap.

Strange ?

Elk jaar studeren er zo'n 1000 buitenlandse studenten aan de VUB. Het hoeft weinig betoog dat het voor deze mensen van groot belang is tijdens hun (tijdelijke) verblijf in ons land goed geïntegreerd te raken in onze samenleving in het algemeen en in onze universiteit in het bijzonder. Daartoe wil het project 'Strange?' bijdragen. Strange is een fotoproject dat is ontstaan uit een samenwerking tussen Forstis (Foreign Students Information and Integration Service) en Ucos (universitair centrum voor ontwikkelingssamenwerking). De fototentoonstelling wordt geopend tijdens de 'Welcome Week', een week die in het teken staat van de ontvangst en begeleiding van de buitenlandse studenten aan de VUB.

De tentoonstelling bestaat uit foto's die door buitenlandse studenten kort na hun aankomst te Brussel werden genomen. Aan die buitenlandse studenten werd gevraagd een 5-tal foto's te nemen van plaatsen, situaties of aanzichten die hen in het bijzonder zijn opgevallen in de eerste dagen van hun verblijf. Elke foto wordt door de buitenlandse studenten van commentaar voorzien. Uit de foto's en hun commentaar komen de verschillen, maar ook de gelijkenissen tussen verschillende culturen naar voren. We hopen hiermee, elk vanuit de eigen doelstellingen van de organisatie, bij te dragen aan het wederzijds begrip van Belgische en buitenlandse studenten. Daarnaast willen we d.m.v. de tentoonstelling de eerste contacten tussen beide groepen bevorderen en stimuleren. Integratie is immers een wederzijds proces waarin beide groepen een verantwoordelijkheid dragen.

Wij nodigen iedereen dan ook vriendelijk uit kennis te maken met de buitenlandse studenten, met Forstis en Ucos en uiteraard, met de eerste impressies van onze internationale gasten. Afspraak dus op de Welcome Week in de STOA.

Forstis zoekt vrijwilligers die de anderstalige buitenlandse studenten willen begeleiden bij de inschrijving in de gemeenteregisters of bij contacten met andere administraties.

Ben je geïnteresseerd, neem even contact op met Forstis: 02/629.23.69, E-mail: tmatthij@vub.ac.be of spring eens binnen in bij Forstis in gebouw Y (gezondheidscentrum, naast UCOS).

Veilig Moederschap: nog lang geen baas in eigen buik

Bijna iedere minuut sterft een vrouw aan de gevolgen van complicaties bij zwangerschap en bevalling. Dat zijn tenminste 1600 vrouwen per dag. 585.000 vrouwen per jaar. En naast deze sterfgevallen houden nog eens ruim 50 miljoen vrouwen acute complicaties over aan hun zwangerschap, bij minstens 18 miljoen van hen met blijvende gevolgen.

Iedere vrouw die zwanger wordt, loopt gezondheidsrisico's. Statistisch gezien krijgt wereldwijd (en ongeacht sociale, economische of culturele achtergrond) 15% van alle zwangere vrouwen te maken met verwikkelingen tijdens de zwangerschap en vooral tijdens de bevalling. Maar in het Zuiden krijgen veel meer dan de statistische 15% van de zwangere vrouwen met gezondheidsproblemen te maken en onevenredig veel van hen overleven dat niet. Van de ruim half miljoen vrouwen die jaarlijks tijdens de zwangerschap of bevalling sterven, leeft ruim 90% in Afrika bezuiden de Sahara en in Azië, ongeveer 10% in andere zogenaamde ontwikkelingslanden en minder dan 1% in het Westen. Recent onderzoek in Nederland heeft bovendien aange- toond dat het merendeel van de sterfgevallen hier migrantenvrouwen betreft.

Medisch gezien wordt dit verschil verklaard uit uiteenlopende verloskundige praktijken, zoals diverse patronen van informatievoorziening (in het bijzonder over potentiële gevaren); aanwezigheid en toegankelijkheid van prenatale begeleiding en bekwaame verloskundige hulp in spoed- en risicogevallen; aanwezigheid en toegankelijkheid van postnatale begeleiding en van bekwaame neonatale zorg; en verschillen in vorming van personeel. Daarnaast spelen natuurlijk ook verschillende opvattingen en gebruiken om-

trent de maatschappelijke status van vrouwen en moeders een rol alsook de rituelen die de persoonlijke en maatschappelijke overgang naar het moederschap markeren een rol. Deze verschillen worden versterkt door de huidige processen van ontwikkeling, of beter anti-ontwikkeling, waarin toenemende concentratie van macht en middelen (steeds verder onttrokken aan democratische controle) aan steeds grotere groepen van mensen de zeggenschap over eigen lichaam en leven ontnemen doordat de armoede toeneemt, voorzieningen worden afgebouwd of niet opgestart, informatie niet wordt doorgegeven, ... In deze context vormt basisgezondheidszorg geen prioriteit, en zeker niet het 'natuurlijke' proces van de voortplanting.

De trieste balans is de onnodige dood van bijna een half miljoen vrouwen per jaar. Momenteel is het zelfs zo dat de moedersterfte de sterkste ontwikkelingsindicator is. Voorheen viel deze twijfelachtige eer te beurt aan de kindersterfte en nog steeds sterven in het Zuiden zeven maal meer kinderen dan in het Noorden. Maar voor moeders is het sterftecijfer nu achttien (!) keer zo hoog. Tel daar eens de helft van alle kindersterfte bij op, want die wordt toegeschreven aan de slechte gezondheid van de moeders en we kunnen concluderen dat de reproductieve gezondheid van vrouwen vooral in het Zuiden zeer slecht beschermd is. Het

gegeven dat de reproductieve rol van vrouwen maatschappelijk hoog wordt gewaardeerd veranderd daar blijkbaar niets aan.

Een hoge moedersterfte en een slechte reproductieve gezondheid zijn niet zuiver medische aangelegenheden. Vrouwen sterven omdat zij vrouw zijn. Niet alleen om de voor de hand liggende reden dat het nu eenmaal vrouwen zijn die zwanger worden maar ook omdat zwangerschap en bevalling worden afgedaan als 'vrouwenzaken' en daarmee als iets dat niet van algemeen belang is. Wereldwijd worden leven, rechten, werk, visies, ervaringen en emoties van vrouwen nog steeds minder serieus genomen dan die van mannen. We weten al vijftientig jaar dat hoewel vrouwen de helft van de wereldbevolking uitmaken, ze meer dan tweederde van al het werk doen maar daar ongeveer de helft voor uitbetaald krijgen en nog geen tien procent van het eigendom bezitten of van de machtsposities bekleeden in de economische en politieke domeinen die momenteel mondiaal de dienst uitmaken. Structureel gezien is er in die periode weinig veranderd in de machtsverhoudingen tussen vrouwen en mannen. En 'vrouwenzaken' worden niet alleen niet ernstig genomen, ze worden — in dit geval zelfs letterlijk — dood gezweven. Want zeg nu zelf, kunt u zich voorstellen dat wanneer jaarlijks bijna 600.000 mannen ouden overlijden bij het produceren

van hun nageslacht en nog eens 50 miljoen daar vaak pijnlijke aandoe-ningen aan hun geslachtsdelen aan zouden overhouden dat de wereld daar dan nauwelijks iets van zou weten.

Er zijn wel initiatieven genomen om de materiele sterfte terug te dringen. Er zijn er zelfs bij die het vergroten van de autonomie van vrouwen (dat wil zeggen hun zeggenschap over eigen lichaam en leven, en daarmee een grotere gelijkheid tussen vrouwen en mannen) voorop stellen. Autonomie is een vereiste om tot werkbare oplossingen te komen, een vereiste die bovendien verankerd is in internationale verdragen en strategieën. Maar wet is nog altijd geen werkelijkheid. Neem nu het Actieplan Veilig Moederschap, het grootste initiatief van 'de internationale gemeenschap' ter zake. Daarin werden in 1987 onder auspiciën van de VN diverse initiatieven samengebracht. Toonaangevende organisaties op het terrein van gezondheid van moeders en kinderen (zoals de WGO en UNICEF) ontwikkelden een actieplan dat zowel de praktische als strategische behoeften van vrouwen omvat en dat zou moeten leiden tot een Veilig Moederschap. Er werd een geheel van maatregelen gelanceerd die sterfte en ziekte rond zwangerschap en bevalling zouden moeten terugdringen: verbetering van de maatschappelijke positie van vrouwen; versterking van zelfbeschikking van vrouwen; toe-

gang tot gezondheidszorg verbeteren; specialistische hulp verbeteren; bewustmaking en informatiever- spreiding over risico's rond zwangerschap en bevalling. Het objectief was om de moedersterfte ten opzichte van 1990 in 2000 met 50% te verminderen. (In Cairo sprak men in 1994 vervolgens af om te werken aan nog eens een halvering tegen 2015).

Maar na 10 jaar onderzoek en lobby- werk bleek de moedersterfte in 1997 groter dan ooit. De oorzaken zijn inmiddels bekend. De oplossingen ook. Wat ontbreekt is de politieke wil tot verandering en een sterke samen- werking om deze oplossingen af te dwingen. Ondertussen sterven jaarlijks meer dan een half miljoen vrouwen en dat is onaanvaardbaar. Het wordt hoog tijd dat wereldwijd de krachten gebundeld worden van hen die zich daartegen verzetten. Daarom is het Netwerk Veilig Moederschap gestart. Dat probeert de politieke wil om te buigen door een intensieve samen- werking van partners wereldwijd. Door middel van een uitwisseling van ervaringen en visies tracht het netwerk concrete strategieën uit te werken als alternatief voor de huidige ontwikkelingen: een strategisch plan, onderbouwd met sensibiliseringscampagnes en politi- eke actie. Het hart van de werking ligt bij vroedvrouwen die immers een sleutelrol vervullen in de begeleiding van zwangere vrouwen en in het op- sporen van mogelijke complicaties. Maar iedereen wordt ugenodigd om mee te denken, mee te praten en mee actie te ondernemen om te voorko- men dat nog meer vrouwen hun eigen leven laten wanneer zij hun kin- deren het leven geven.

Yvon Bartelink.
UCOS

Zie Nico Schuitemaker (1998) Safe Motherhood: confidential enquiries into maternal deaths in the Netherlands 1983-1992. Leiden:RUL. dissertatie

Het Netwerk Veilig Moederschap is een initiatief van Salto (samen- werkingsverband van Bevrijde Wereld, BoliviaCentrum Antwerpen, KWIA en UCOS). Voor meer informatie kunt U contact opne- men met Yvon Bartelink bij UCOS (02/629.23.05 of per email: ybarteli@vub.ac.be).

Selections from *Truisms*. 1987
Danby Royal marble bench,
17x 54x25"
1 of edition of 3

BXL

DO 30

Ancienne Belgique Club **20u30 The Gourds** (300 BF)
The Sounds **22u Bo Van de Werf Kwartet** (gratis)

VRIJ 1

Ancienne Belgique Club **20u30 Ron Sexsmith** (300 BF)
Vaartkapoen **20u Snapcase- Nine- Out for Blood**
The Sounds **22u Marc Lelange Blues Band** (gratis)

ZA 2

Ancienne Belgique **20u MATATAH** (660 BF)
The Sounds **22u Marc Lelange Blues Band** (gratis)
Paleis voor Schone Kunsten **11u Sa-me-di, la musique: le saxophone**
Munt **20u Felicity Lott** (300BF)

MA 4

The Sounds **22u Jeremy Calbert Kwintet** (gratis)

DI 5

The Sounds **22u Daniel Romeo Band** (Jazz Funk) (gratis)

WO 6

The Sounds **22u Soneros** (salsa) (gratis)
Conservatorium **20u Europalia Hungaria** (300BF)

DO 7

Vaartkapoen **20u NEUROISIS + Voivod + Today's the day**
Hallen van Schaarbeek **20u Arno**
The Sounds **22u Chris Joris Kwartet** (gratis)
Balsamine **21u Une comédie Loufouque** (Les Mères) +
Een gesprek onder mannen (Thomas Chakir & Willy Thomas)

VRIJ 8

Ancienne Belgique Club **20u30 Jean-Louis Daulne** (300)
The Sounds **22u Nathalie Lories Trio** (gratis)
Beursschouwburg **22u Himawari** (gratis)
Sint-Michiëltheater **20u Nationaal Orkest van België** (400BF)

ZA 9

Vaartkapoen **20u Niin Sawhney** (Asian drum 'n' bass + DJ Coconut)
The Sounds **22u Nathalie Lories Trio** (gratis)

MA 11

The Sounds **22u Jeremy Calbert Kwintet** (gratis)

DI 12

The Sounds **22u Philippe Joossens Kwartet** (gratis)

WO 13

Ancienne Belgique Club **12u Thé Lau** (100 BF)
The Sounds **22u Soneros** (salsa) (gratis)

DO 14

Ancienne Belgique Club **20u FENCE + Orange Black** (300 BF)
The Sounds **21u The singer's night** (speciale sessie voor zangers)

VRIJ 15

The Sounds **22u Mimi Verderame Kwartet** (gratis)

ZA 16

Ancienne Belgique **20u FUGAZI** (350 BF)

MA 18

Ancienne Belgique Club **20u30 Death in Vegas** (with 7 piece Live Band)
AB zaal **20u30 ONE DAY OF JAZZ @ AB feat. Pharoah Sanders Quartet**

Ancienne Belgique, Anspachlaan 110, 1000 BXL, (02) 548 24 24
Théâtre de la Balsamine, F. Marchallaan 1, 1030 BXL, (02) 735 64 68
Beursschouwburg, A. Orisstraat 20-28, 1000 BXL, (02) 523 82 90
The Sounds Jazz Club, Tulpstraat 28, 1050 BXL (02) 512 92 50
VaartKapoen, Schoolstraat 76, 1080 BXL, (02) 414 29 07

Een woordje meer over de activiteiten in de Beurs en Balsamine: Twee Brusselse theaters van anderstalige komaf gingen samen met een Brussels theatergezelschap van meertalige komaf een 'bicommunautair overspel' aan. Er wordt vreemdgegaan in meerdere talen, zingend, spelend, dansend, discussiërend. Ongewone confrontaties en onverwachte vormen worden beloofd om nederlandsstalig en franstalig Brussel te verzoenen met hun dubbel identiteit...als Brusselaar.

De Moel wijdt in elke editie minstens één volledige bladzijde aan het geliefde en gehate Brussel, de stad die onze bezige VUB-gemeenschap omringt, en heel wat te bieden heeft. Als hoofdstad van België, Vlaanderen en Europa. Als voorbeeld van de wereldwijd vastgestelde suburbanisatie, verkanking van het stadscentrum en demografische segregatie. Als wonderlijke, chaotische, doorleefde en contrastrijke stad. Kortom, er zijn oneindig veel invalshoeken om het over Brussel te hebben. Ook de VUB is met Brussel begaan. Er is het Centrum voor Interdisciplinaire Brusselse Studies, onder leiding van Rector Els Witte, evenals lopende onderzoeken over de taalgemeenschappen in Brussel en studies over de communautaire strijdpunten die het beleid kunnen verlammen, als zij voorbijgaan aan de werkelijke problemen. Actueel is het project Quartier Latin, dat zowel de leefbaarheid in de binnenstad, de mobiliteit van de studenten en de Vlaamse aanwezigheid in Brussel wil versterken.

Quartier Latin: Studenten doen Brussel bruisen

De Nederlandstalige Hogescholen en Universiteiten vertegenwoordigen samen zo'n 20 000 studenten. Brussel heeft een negatief imago als studentenstad, zo wees onderzoek uit. 75 % van hen heeft geen kot in Brussel, pendelt dagelijks naar huis of trekt naar het 'meer gezellige' Leuven. Om tal van redenen: echte studentenwijken zijn er in Brussel niet, er is het onveilige imago van het centrum, en de hogescholen zijn her en der over het Brusselse grondgebied verspreid. Samen willen de Vlaamse hogescholen daarom in de kernstad een heuse studentenwijk tot bloei brengen. Vanaf dit academiejaar biedt Quartier Latin, een vzw die door de verhuur van kamers in de binnenstad Brussel als studentenstad wil promoten, 95 kamers en studio's voor studenten aan. Op nauwelijks enkele maanden tijd is 80% van de kamers verhuurd geraakt. Bij de VUB-studenten is slechts een matige interesse vast te stellen.

Het hart van de Brusselse binnenstad, de vijfhoek, verkankert, op enkele lichtpunten na: de Dansaertstraat met haar modieuze boetieks en restaurants en het gerestaureerde Sint-Goriksplein. Trek de renovatie van deze verwaarloosde wijken door tot aan het kanaal en de Koninklijke Vlaamse Schouwburg en het centrum van Brussel leeft. Op basis van dit idee werd op 1 juli 1998 de vereniging zonder winstoogmerk 'Quartier Latin-Student in Brussel' opgericht, door zeven Nederlandstalige Brusselse instellingen van hoger onderwijs, over alle netten en levensbeschouwelijke grenzen heen. Deze zeven instellingen zijn de Vrije Universiteit, de Erasmushogeschool, Sint-Lukas, de Katholieke Universiteit, de Katholieke Hogeschool, de Katholieke Vlaamse Sociale Hogeschool en de Economische Hogeschool, allen van Brussel.

Alle informatie over Quartier Latin is te vinden in de verslagen van de SoR (Sociale Raad Studenten), die nauw bij het project betrokken is. Doel is het promoten van de Sint-Goriks/Dansaertwijk als dé studentenwijk van Brussel, en Brussel als dé studentenstad. Dit wordt gerealiseerd door het verhogen van het privé-kamerbestand, alsook door de bouw van nieuwe huizen, maar ook de renovatie van bestaande panden tot studentenkamers. Dit alles wordt gekaderd binnen een 'totaal sociaal-cultureel concept': via het ten dienste stellen van degelijke en betaalbare studentenhuisingen wil men het socio-culturele leven stimuleren, beoogt men de integratie van de studenten in het gemeenschapsleven, en wil men de Vlaamse aanwezigheid in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (BHG) ondersteunen en verstevigen.

'Brussel is rijk, maar de Brusselaar is arm'

Na een recent onderzoek naar de staat van armoede in het Brusselse Gewest besloot men: 'Brussel is rijk, maar de Brusselaar is arm'. Onder het Justitiepalais over het Zuidstation, tot IJzer bevinden zich 'achtergestelde' zones. De sociale segregatie van de Marollen en de Annessenswijk neemt onrustbarende vormen aan. Dit moet tegengewerkt worden door investeringen in het verbeteren van woonfuncties, maar bijna dreigde de vijfhoek weggevoerd te worden door commerciële en toeristische motieven steeds voorrang te geven, en de bovenkant van de vijfhoek is volledig gereserveerd voor overheids- en kantoorgebouwen. Afgelopen jaren waren voornamelijk welgestelden de doelgroep van alle privé-huisvestingsprojecten in de kernstad. Dure huisvesting is moeilijk aan de man te brengen in een arme wijk. De sociale realiteit toont een heel ander publiek van behoeftigen: niet alleen de achtergestelde migrantenfamilies, maar ook andere economisch weinig draagkrachtige groepen zoals studenten en jonge afgestudeerden, of jongeren zonder meer. Er is geen nood aan een zoveelste appartementenblok 'de standing', maar aan sociale woningen, bomen in de straat en pleinen met bankjes.

Mengvormen

Het sociaal integreren van een studentengemeenschap in de grootstad zou niet alleen voor een veilige en meer leefbare omgeving zorgen, maar eveneens gettovorming vermijden, en bijdragen tot de sociale ontplooiing van de student. Hoewel de Brusselse meertalige realiteit ongetwijfeld een verrijking vormt voor de Vlaamse student in Brussel, moet het initiatief in de eerste plaats de behoeften van de Nederlandstalige studenten (en instellingen) dekken.

Bijzonder aan het project is daarom de mengeling van een studenteninfrastructuur en kamers, naast appartementen bestemd voor gezinnen, alleenstaanden en personen van de derde leeftijd. Deze mengelingen moeten de wijk niet alleen meer leefbaar en geanimeerd maken, maar tevens zorgen voor een vorm van sociale controle, ondermeer tijdens de weekends, en daardoor ook een groter veiligheidsgevoel teweegbrengen. Woon- en mengvormen nodigen wellicht ook sommige studenten uit om na het afstuderen in de wijk 'te blijven hangen'. De belasting-innende overheid, 'Wonen in Brussel' (VGC) en de Dienst Huisvesting van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (BHG), is overigens meer genegen tot projecten met integratie van 'residentiële bewoners'.

Er liggen nog vele plannen op tafel om de studenten functioneel optimaal te omkaderen: een degelijk uitgebouwd communicatie- en informatica-ondersteuning en eventueel zelfs een internet-café, ontspanningsruimten, sportaccommodatie, een cultuurcafé, winkels, bankautomaten.... Dergelijke doelstellingen houden commerciële verantwoordelijkheden en risico's in, die niet binnen de onrechtstreeks door de overheid gecontroleerde vzw Quartier-Latin-Student in Brussel thuisboren. Daarom werd een commerciële vennootschap opgericht, die de studentenverblijven beheert, de privé-eigenaars benadert en het Quality Label toekent. Elk van deze activiteiten kan lucratief zijn en draagt ertoe bij dat het project self supporting wordt. De drie aandeelhouders van de coöperatieve vennootschap zijn de vzw, het Gemeentekrediet en de bvba Lombaert.

Deze samenwerking tussen instellingen met een 'publieke' opdracht van maatschappelijk belang en het privé-initiatief, 'optimaal gecombineerd binnen de structuur van een coöperatieve vennootschap', betekent zoals wij allen weten en vrees, privatisering, gedwongen produktiviteit, en dus het gevaar van commercialisering. Het investeren in Brussel is broodnodig en moet worden toegejuicht. Het aantrekken van studenten om een nieuwe dynamiek te creëren én dan nog eens wat meer Nederlands in de verfranste Brusselse lucht, eveneens.

De initiatiefnemers verheugen zich over het feit dat de dualiteit universiteit-hogeschool wordt overschreden. Nu vermelden zij er niet langer bij, dat dit project conform recente Europese richtlijnen is. 'Europa' noemt het Belgische onderwijsstelsel versnipperd zowel wat de aard en duur van opleidingen als de geografische spreiding van de scholen betreft, en dit moet tegengegaan worden. Studenten moeten veel meer gecentraliseerd en mobiel worden. Dit is misschien wel mooi, maar toch blijft het onderwijs steeds duurder, moeilijker toegankelijk en elitairder worden. België heeft nog steeds één van Europa's goedkoopste én kwalitatief hoogstaande onderwijssystemen. Het Quartier Latin-project is in opzet positief, maar het risico dat zij om concurrentieel te blijven voor minder sociale en steeds winst- en groeigerichte alternatieven zal kiezen, moet steeds in acht genomen worden.

België (u dus!) in de wereld

Ons Belgenlandje is volgens een recente studie van de Verenigde Naties het vijfde meest ontwikkelde land ter wereld, het ontwikkeldst van de Europese Unie.

Het in statistieken gieten van de levensstandaard aan de hand van factoren als inkomen per hoofd van de bevolking, levensverwachting, geletterdheid en onderwijs, leert ons onder meer dat de Belg gemiddeld 77,2 jaar oud is en voor 99% gealfabetiseerd. Het land onderaan de lijst is Sierra Leone, waar de levensverwachting 37 jaar bedraagt en minder dan 30% van de bevolking kan lezen noch schrijven. Het gemiddelde van de wereld voor deze cijfers bedragen respectievelijk 66 en 78%.

Deze bevindingen zijn ter inzage in het recente VN-ontwikkelingsprogramma UNDP, waarin vooral gepleit wordt voor een krachtige herziening van de globalisering. 'Het schrijven van computer-programma's en de zoektocht naar genetische codes hebben de goudkoorts en de landverovering van vroeger vervangen', zegt het *Human Development Report*.

Internet staat in principe garant voor snelle toegang tot kennis en informatie, maar 88% van de gebruikers woont in industrielanden. 80% van alle websites zijn in het Engels opgesteld, en taal die minder dan 10% van de wereldbevolking beheerst. Het Internet scheidt niet alleen hoger van lager opgeleiden, het trekt een breuklijn tussen vrouwen en mannen, tussen jong en oud, tussen stad en platteland.

De boodschap is duidelijk: Wij moeten ons bewust worden van de steeds dieper gapende en alsmaar moeilijker overbrugbare kloof tussen Noord en Zuid, arm en rijk, *knows* en *know-noits*.

Om dit te illustreren, serveren we u nu enkele frappante maar statistisch ware one-liners:

De drie rijkste miljardairs ter wereld bezitten samen meer dan het totale BNP van de 600 miljoen armste landen samen.

De 200 rijkste individuen ter wereld verdubbelden hun netto-inkomen tussen 1994 en 1998.

De zes belangrijkste misdaadorganisaties halen een jaarlijkse omzet van 1500 miljard dollar.

De drugsmokkel vertegenwoordigt 8% van de totale wereldhandel, meer dan de wereldauto-markt.

In meer dan 80 landen is in 1999 het inkomen per hoofd lager dan tien jaar geleden.

In 1830 waren er 30 armen voor één rijke, nu zijn er dat 74.

Er wordt jaarlijks meer uitgegeven aan research in de cosmetica dan aan onderzoek naar een malariavaccin.

De jaarlijkse begroting van een bedrijf als unilever is groter dan die van Groot Britannië.

Voor dezelfde computer moet een inwoner van Bangladesh 96 keer langer werken dan een Amerikaan.

Een land als Tanzania lost jaarlijks negen keer zoveel schulden af als het in volksgezondheid investeert, vier keer zoveel als het voor onderwijs veil heeft.

Slechts in vijf landen halen vrouwen 30% zetels in het nationale parlement.

In 32 landen zit minder dan 5% vrouwen in het parlement.

Het aantal Internet-aansluitingen schoot razendsnel omhoog, van 100 000 in 1988 naar 36 miljoen in 1998.

Fabeltjes

KRANT

Geruchten en Gedachten, waarvan niet bewezen is dat ze niet waar zijn !

Op de laatste vergadering van de Sociale Raad (verder SoR) wist voorzitter Erik Aerden kwansuis te melden dat een voorstel tot opdoeking en algehele afschaffing van de Studietoelagen Vrij Onderzoek bij de volgende ontmoeting zal voorliggen. De afgelopen jaren heeft de Studietoelagenkring zo weinig van zich laten horen, dat gemeend wordt dat het lokaal en het jaarlijkse werkingsgeld betere doelen kunnen dienen. Als we die lijn gaan doortrekken, kunnen we misschien ook de Rector afschaffen, waar wij, het gepeupel, enkel iets van horen 1) bij de academische openingsscheet 2) op Sein V6 3) en Het Sanpcheest.

De Raad van Bestuur en de Sociale Raad hebben een nieuwe Algemeen Administratief Directeur aangesteld. De heer Jim Van Leemput volgt Raf van de Bussche op.

Dit jaar gaat het inschrijvingsgeld trouwens weer eens omhoog, nu écht voor de laatste keer. Ach. We waren het al gewoon geworden, dit democratisch onderwijs, en we blijven er naar streven om de toegangsrempeel tot de universiteiten zo laag mogelijk

en dus voor elk individu toegankelijk te houden.

De afgelopen maanden blijken vele breinen koortsachtig aan het werk geweest te zijn. Zoals onze Facility Manager Patrick Steen die een onder-tussen oud idee uitwerkte. Vanuit 'ecologische' motieven wil men papier besparen. Daarom zullen de cursussen van de studenten voorlopig gedrukt worden op recto verso, en met twee huidige A4 bladzijden op één bladzijde. Of dit de leesbaarheid zal bevorderen, is de eerste vraag. Daarnaast kan opgemerkt worden, dat de witte achterkanten van de pagina's nu gebruikt worden voor het nemen van notities, het schrijven van opmerkingen en overzichten en zo meer. De nieuwe vorm van de cursussen zou er ons toe verplichten ander papier te kopen, en omdat sommige bladzijden werkelijk te klein zijn op cursusformaat, zou ons weer veelvuldiger in de copy shops doen belanden. Of de maatregel dus zoveel ecologischer is, is zeer de vraag.

In dit kader moet misschien ook het "Toiletpaper Flemish University

Brussels 2000"-plan geplaatst worden. De Facility Manager, die naast ekonomie ook de calculus diepgaand bestudeerde, heeft immers ontdekt dat er teveel wc-papier verbruikt wordt, wat wéér een schadepost voor de VUB is. Mensen toch. Volledig voorbijgaand aan de mogelijkheid dat deze hoge consumptie misschien te wijten is aan al de studenten die het schijnt krijgen bij het horen van dergelijke onzin, heeft hij besloten om de klassieke wc-rol houders te vervangen door de robuustere, plastic houders die het onmogelijk maken nog rolletjes mee te nemen.

Nu rijst natuurlijk de vraag wat deze grap gaat kosten. Naast de werkuren en aankoopkosten zal er ook geld uitgetrokken moeten worden om gekwalificeerd personeel aan te nemen dat de rollen kan vervangen als ze op zijn. WC-madammen, als het ware. Laat ons gewoon stellen dat er 200 wc's op de campus zijn...wij weten niet hoeveel het kost om wc-madammen in te huren, maar... Moest men er nu nog afgerichte bonobo's kunnen plaatsen, zoals in de administratie. Ook de SoR-verkozenen, die toch

altijd claimden dat ze zich voor de studenten wilden inzetten, zijn voor dit doel ongeschikt. Ze zijn maar met z'n twaalfen.

Er wordt gefluisterd dat de Heer Facility Manager zwaar aan de coke hangt (twee gram dagelijks, evenwel pas na 18.00). Dit zou misschien zijn besparingswoede verklaren, maar genoeg over de Heer Steen. In de volgende Moeial komt u in onze reeks "Van Emiraat tot Episkopaat - de Mandarijnen van de VUB", meer over hem te weten.

Maar het is niet al kommer en kwel. Er is ook goed nieuws. Annick, sinds jaar en dag hoofdsnor van het Kulturkaffee, is nu officieel eigenares van dit beruchte café geworden. De hele Moeialredactie wenst haar veel succes toe !

En dat zal nodig zijn, want café-leven op en rond de VUB is terminaal. Diagnose : bloedarmoede, veroorzaakt door te weinig studenten die zich nog de moeite getroosten om eens uit hun kot te komen. Na de Confrater, is nu ook de reeds geruime tijd zieltogende Shamrock opgedoekt. Hoe komt dat toch ? Licht het aan de studenten, die serieuzer geworden zijn ? Of zoeken zij ander vertier op, stijl benji-springen, action painting of rondbellen met de GSM ? Misschien ligt het aan de cafés zelf, die toch niet uitblonden qua sfeer-volle inrichting, om niet te spreken over de bonte verzameling gekken en marginalen die regelmatig grondig de sfeer verziekten. En in het geval van het KK dat nog steeds doen.

Ook met onze langorige konijnen-vriendjes gaat het goed. Sinds de Heer Facility Manager - ja, hij weer ! - wet en orde op de campus hersteld heeft, wordt er niet meer gejaagd, en kunnen deze sympathieke herbivoortjes naar hartelust datgene doen waar ze zo bekend om zijn.

Binnenkort zal de VUB - eens fier op weg naar 9000 studenten - niet minder dan 9600 leden tellen ! Er staat namelijk een verregaande samenwerking op til met de eens zo gehate katholieke erfvijand in de gedaante van de KUB.

De mediacampagne rond de Servische provincie Kosovo begint eindelijk vruchten af te werpen. De laatste maanden wordt ons Absurdistan overspoeld door maffieuze Albanezen, die allemaal uit Kosovo beweren te komen. Binnenkort blijven er enkel nog Amerikanen ginder, op zoek naar oorlogsmisdadigers. 25% van het land van de Brave en de Free denkt dat het om mannen zoals Göring en Goebbels gaat. Tsk tsk.

Dat verklaart misschien waarom ze niet tussenbeide komen in Oost-Timor. Of zou het eerder iets te maken hebben met het feit dat Milosevic democratisch verkozen is en de Indonesische regering een verkapte junta is ? Ah nee, de Indonesische regering had geen toestemming gegeven. Milosevic, Kadhafi, Houssein, Ortega en Hitler natuurlijk wel. Clinton had toch beter geïnhaleerd.

Krachtlijnen voor ongewenste gasten

deel 572

Sinds verschillende jaren staat het vraagstuk van vluchtelingen en illegale verblijvers vaak in het centrum van het politieke debat.

Sinds 1998 heeft een opeenvolging van gebeurtenissen geleid tot een algemene bewustwording rond de problematiek: incidenten in de gesloten centra tijdens de zomer van 1998, de dood van Semira Adamu, de beweging van de mensen zonder papieren. Het lot van de sans-papiers leidde tot hevige discussies binnen de top van de vorige regering en tot een heuse crisette in het najaar van 1998. In de Regeringsverklaring van juli 1999 neemt het hoofdstuk over asiel en migratie een belangrijke plaats in, met name in verband met regularisatie en hervorming van de asielprocedure. De regeringspartners verbonden zich tot een statuut van tijdelijk verblijf voor de oorlogsontheemden, een hervorming van de asielprocedure, een regularisatie op basis van duidelijke criteria en een renteloze lening voor personen die na lang verblijf in België uitgezonden worden.

Vandaag is het nog onduidelijk hoe de regeringsverklaring concreet zal vertaald worden. De regeringsverklaring zelf, het tienpuntenplan van de Minister Duquesne, de contacten van de Minister en zijn verklaringen: enerzijds wijzen ze in de richting van een zekere openheid rond bepaalde aspecten, anderzijds is er duidelijk sprake van een gestrengheid en een voortzetten van het vorige beleid inzake gesloten centra en uitwijzingen. Zo is het onaanvaardbaar dat er tot op de dag van vandaag nog geen gebaar werd gesteld ten aanzien van de families en de kinderen die opgesloten zitten in het Centrum 127bis en wier situatie elke dag schrijnender wordt, en ten aanzien van personen die al langer dan 5 maanden worden vastgehouden in gesloten centra en gevangenis. Dit ondanks de aanklachten van zowel alle niet-gouvernementele organisaties en de opschudding in de publieke opinie.

Indien deze regering echt een regering van verandering wil zijn, mogen we hopen dat zij het gevoerde beleid grondig herdenkt en de koppigheid waarmee de voorbije tien jaar een restrictief beleid is gevoerd, van zich afzet. De mislukking van het beleid van het voorbije decennium kan immers niet duidelijker zijn. Het aantal personen die illegaal op ons grondgebied verblijven groeit zienderogen, en de Omzendbrief van de Minister van Binnenlandse Zaken uit december 1998 heeft op dat punt niks veranderd. Het aantal asielzoekers is opnieuw fors toegenomen. 1999 wordt een absoluut recordjaar in de geschiedenis van het Belgische asielbeleid, met een waarschijnlijk aantal van 35.000 asielzoekers tegen 26.000 in het vorige recordjaar 1993.

Een beleid dat zich enkel richt op het tegengaan van het "aanzuigend effect" dat uitgaat van onze rijkdom, onze (asiel)procedures, ons opvangsysteem, en veel te weinig oog heeft voor de oorzaken van vlucht- en immigratiebewegingen, blijkt nergens toe te leiden. Het werkt alleen gevaarlijke situaties in de hand van groeiende illegaliteit, dichtslubbende

procedures, opsluiting en ontsporende uitwijzingen.

De Nationale Beweging roept daarom de regering op om het asiel- en migratievraagstuk niet alleen prioritair maar bovendien ook globaal te benaderen, en de platgetreden paden te verlaten om een verscheiden antwoord te bieden op de fenomenen die mensen aanzetten om te vluchten en te migreren. Opsmukmaatregelen en punctuele hervormingen zullen hiervoor niet volstaan.

De Beweging wil herinneren aan haar uitgangspunten inzake regularisatie en asielbeleid (punt 1), maar daarnaast ook oproepen om een breder debat te voeren over andere aspecten van het immigratiebeleid (punt 2).

1. Regularisatie- en asielbeleid

Zonder onze standpunten opnieuw in detail te behandelen, is het op dit ogenblik vooral belangrijk de fundamentele uitgangspunten ervan in herinnering te brengen. Dit zijn meteen ook de breekpunten waar de beweging het regeringswerk zal op taxeren.

Een éénmalige regularisatie De noodzaak van een regularisatie lijkt in alle regeringskringen te zijn doorgedrongen. Het komt er nu op aan om te zien of de concrete uitwerking van dit voornemen zal toelaten om een echte regularisatie van de mensen zonder papieren door te voeren.

Voor de Nationale Beweging moeten een aantal voorwaarden minstens vervuld zijn opdat de regularisatiecampagne zou slagen. Niks zou erger zijn dan een mislukte regularisatieoperatie, een slag in het water. Wanneer de regering bijvoorbeeld enkel de regularisatiecriteria van de vorige regering zou overnemen - zoals de regeringsverklaring laat uitschijnen - is de operatie op voorhand gedoemd om te mislukken. Illegale verblijvers zouden zich immers op geen enkele manier aangespoord voelen om een aanvraag in te dienen. Dit geldt vooral voor de

"clandestienen": personen die reeds jaren illegaal in België leven zonder ooit in een of andere procedure te zijn betrokken.

De minimum-vereisten voor een geslaagde éénmalige regularisatieoperatie zijn duidelijk:

Alleen heldere en eenvoudige criteria kunnen illegale verblijvers voldoende vertrouwen inboezemen en hen aanzetten om een aanvraag in te dienen.

De criteria uit de regeringsverklaring - ondermeer de duurzame sociale banden in het land - zijn veel te vaag om de sans-papiers voldoende vertrouwen te geven en laten teveel interpretatieruimte open voor de instanties die de aanvragen moeten beoordelen.

Volgens de Beweging moet het criterium van 5 jaar verblijf in België de basis zijn van een eenmalige regularisatieoperatie. Ook personen die in het verleden 3 jaar in een procedure verwickeld waren en nog steeds in België verblijven, moeten in dezelfde operatie opgenomen worden.

De bevoegdheid om over de regularisatieaanvragen te beslissen moet onttrokken worden aan de heggemonie van de Dienst Vreemdelingenzaken. Het beleid dat in het verleden werd gevolgd door deze administratie heeft voldoende aangetoond dat zij niet in staat is om objectief en degelijk te oordelen over de regularisaties. Een autonome instantie, mogelijks de administratieve rechtbank die de Minister van Binnenlandse Zaken in het vooruitzicht stelt, moet het centrale orgaan worden voor het regularisatiebeleid. In dat onafhankelijke orgaan moet volgens de Beweging ook een vertegenwoordiger zetelen van een niet-gouvernementele organisatie, opdat de beslissing niet alleen "juridisch" maar ook "menselijk" wordt genomen.

Wat na de eenmalige regularisatiecampagne?

Een eenmalige regularisatie-operatie kan niet het einde betekenen van het regularisatiebeleid. Er zullen altijd regularisatieaanvragen blijven ingediend worden door personen die zich in een precaire medische of humanitaire situatie bevinden, of om andere redenen niet kunnen terugkeren naar hun herkomstland. Het is dus onontbeerlijk om structurele voorzieningen te treffen om de regularisatie ook in de toekomst objectief en correct te laten verlopen.

Ook hieromtrent heeft de Beweging duidelijke minimumverwachtingen t.a.v. de regering:

Oorlogsvluchtelingen moeten bescherming krijgen via de asielprocedure

De beweging heeft steeds gesteld dat de bescherming die geboden wordt door de Conventie van Genève niet volstaat. Mensen op de vlucht voor (burger)oorlogen, voor massaal verspreid geweld in hun land, worden onvoldoende beschermd. Zij krijgen een negatief antwoord op hun asiel-aanvraag, en belanden in de illegaliteit. Denken we maar aan de Sierraleoneers, de Algerijnen, de Afghansen,...

De hervorming van de asielprocedure die aangekondigd wordt in het regeerakkoord, biedt de gelegenheid om een bredere bescherming te bieden aan vluchtelingen. De beweging vraagt dat tijdens de nieuwe asielprocedure niet enkel wordt onderzocht of de aanvrager onder de Conventie van Genève valt, maar tegelijk of hij geen bescherming verdient om andere redenen. Indien dit laatste het geval is, moet hij/zij een (tijdelijk) statuut krijgen, verschillend van de erkenning als vluchteling.

Een automatische regularisatie na 3 jaar procedure (asielprocedure, gezinshereniging,...)

Indien de achterstanden in de asielprocedure worden weggewerkt door de eenmalige regularisatie en door de hervorming van de asielprocedure, moet het in de toekomst mogelijk zijn om asielaanvragen op kortere tijd af te handelen. Het moet dan ook mogelijk zijn om een absolute

behandelingstermijn in te voeren, van bijvoorbeeld 3 jaar, waarbinnen de procedure moet afgehandeld zijn, zoniet volgt automatisch een regularisatie.

Een onafhankelijk orgaan dat regularisatieaanvragen behandelt Net als voor de eenmalige regularisatie, moet ook de structurele regularisatie van de toekomst onttrokken worden aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Het regeerakkoord voorziet trouwens in zo'n "onafhankelijke instantie".

2. Op zoek gaan naar andere pistes voor een immigratie-beleid

Het is evident dat heel wat asielzoekers en mensen zonder papieren naar ons land komen om andere redenen dan diegene die vermeld staan in de Conventie van Genève. Deze redenen zijn vaak even gegrond en verdienen ernstig in overweging te worden genomen. Vaak hebben ze te maken met economische crisissituaties of met totaal ontwrichte politieke systemen.

Van de asielprocedure de enige toegangspoort tot ons land maken, leidt alleen tot achterstanden en het dichtsluiben van de procedure. Naast het debat over regularisatie en asiel, is er dus ook nood aan een algemeen debat over de toegang tot ons grondgebied. Andere toegangsdeuren moeten worden geopend als antwoord op de immigratiedruk. Ad hoc maatregelen, inderhaast genomen als zich ergens een crisissituatie voordoet, volstaan niet langer.

Het platgetreden pad van het restrictieve asielbeleid moet worden verlaten. Deze poort verder sluiten zal onvermijdelijk leiden tot een steeds grotere aanwezigheid van illegale verblijvers in ons land.

Waarom niet nadenken over andere pistes zoals het afschaffen van de visa voor bepaalde landen, het inrichten van kortdurende verblijven voor studie, stages en opleiding, het afleveren van visa die een kortstondige terugkeer toestaan aan personen die gedwongen worden uitgezonden,...

Pieter De Gryse

Dit is een oproep voor nieuwe medewerkers voor de studententijding 'De Moelial'

Kom bij ons. Gegarandeerd problemen met uw lief, uw ouders, uw proffen, de administratie, Els Witte, Eric Aerden, Raf Devos, uw eigen. En, niet te onderschatten, de redactie. Als ge bij ons komt, dan krijgt ge eerst vijf maanden naar uwe zak. Ge wordt als nen halven idioot behandeld (onzen *guidihen* coördinator zelfs als nen helen; hij komt dan ook uit BRAKEL - of

all places, in het Zwarte Hart van Flanders).

Maar er zijn ook mooie kanten aan. Ge leert schrijven (kijk maar naar dezen tekst), ge leert layouten, ge leert met stress omgaan, ge maakt boeiende contacten, ge leert naar de dingen achter de dingen kijken. Kortom, achter de clash tussen u en de rest van de redactie zit een filosofie. Het is een soort inwijdingsritueel dat het verdere verloop van uw tot nog toe armzalig leven kleur en een doel zal geven. Zin-geven is het ordewoord. Het creëert de creatieve gedachte die zich materialiseert in inkt. Voila.

Wacht dus niet langer, treedt toe. En blijf anders maar weg.

De redactie

